

малко-то технически изражения, които съществуват за знание-то на тая наука. Г. Бланшаръ най-добре е разумелъ полза-та отъ тоя способъ: «На место суха-та и безжизненна-та номенклатура, *) тука са явява занятия, което е пълно съ привлекателностъ, и което обогатява ума на дете-то съ твърде много научни сведения; при такъвъ начинъ преподаване земеописание-то, всяко происшествие напомнива на дете-то тоя предметъ, който го е интересувалъ въ време на урокъ.» **)

II.

И така, тая наука, която е твърде неблагодарна при обикновенни-не способности на преподаване-то, са придобива безъ уморяване, легко и приятно. Ако и да са непридава на това занятие, да речеме, особена важностъ, то обаче пакъ ще си е тъй съвършено сериозно, и дете-то ще да усвои въ това време многодрагоценни-те сведения, които го заинтересуватъ до най-висока степенъ.

Когато дете-то свърше по тоя начинъ целия курсъ на земеописание-то, то възможно е да му са покаже на некая точка на глобуса, и то ще ви раскаже всичко, което са отнесе до човеци-те, зверове-те и растения-та, които тамъ живеятъ, и за искусства-та, които цѣлватъ въ това место; между това, какко често бива, ученикъ който е далъ добъръ экзаменъ (испитъ) въ учебни-те ни заведения, запазва въ паметъ-

*) Събрание на предметни-те имена, които влизатъ въ некая наука.

**) revue des deux Mondes, 1871.